

I. NAUCZANIE OJCA ŚWIĘTEGO

1. Przesłanie Ojca Świętego Franciszka do uczestników sympozjum

„Sacrosanctum Concilium. Wdzięczność i zaangażowanie dla wielkiego ruchu wspólnoty kościelnej”

*Do Czcigodnego Brata
Kardynała Antonio Cañizares Llovera,
Prefekta Kongregacji ds. Kultu Bożego
i Dyscypliny Sakramentów*

Upłynęło 50 lat od promulgacji Konstytucji *Sacrosanctum Concilium*, pierwszego dokumentu ogłoszonego przez Ekumeniczny Sobór Watykański II, i ta ważna rocznica pobudza nas do wyrażenia wdzięczności za głębokie i rozpowszechnione życie liturgiczne, które stało się możliwe dzięki Magisterium soborowemu, na chwałę Bożą i dla budowania Kościoła, a w tym samym czasie zachęca nas do ponownego zaangażowania celem przyjęcia i w coraz pełniejszy sposób realizowania tego nauczania.

Konstytucja *Sacrosanctum Concilium* i późniejszy rozwój nauczania dały nam możliwość rozumienia liturgii w świetle Bożego Objawienia, jako «wypełnianie kapłańskiej funkcji Jezusa Chrystusa», w której «Mistyczne Ciało Jezusa Chrystusa, to jest Głowa ze swymi członkami, sprawuje pełny kult publiczny» (KL 7). Chrystus objawia się jako prawdziwa główna postać każdej celebracji, i On «zawsze łączy z sobą swoją umiłowaną Oblubienicę, Kościół, który wzywa swego Pana i przez Niego oddaje cześć wiecznemu Ojcu» (*tamże*). To działanie, które ma moc od Ducha Świętego, posiada bardzo głęboką moc sprawczą, zdolną przyciągnąć do siebie każdego człowieka i, w jakiś sposób, całe stworzenie.

Sprawować prawdziwy kult duchowy oznacza ofiarować siebie samych jako ofiarę żywą, świętą i Bogu przyjemną (por. Rz 12,1). Liturgia, która byłaby oddzielona od kultu duchowego, ryzykowałaby utracenie znaczenia, pozbawienie się chrześcijańskiej oryginalności w sensie sakralnym, stanie się czymś magicznym, i pustym estetyzmem. Będąc działaniem Chrystusa, liturgia wypływając z wnętrza pozwala przyoblec się w Chrystusa, i w tej dynamice cała rzeczywistość będzie przemieniona. «Nasze codzienne życie w naszym ciele, w małych rzeczach, winno być inspirowane przez Bożą rzeczywistość, w niej hojnie oddawane i zanurzone, winno stać się działaniem razem z Bogiem. Nie oznacza to, że musimy wciąż myśleć o Bogu, ale znaczy, że musimy być prawdziwie przeniknięci przez rzeczywistość Bożą, tak aby całe nasze życie ... było liturgią, było adoracją» (Benedykt XVI, *Lectio divina* z Seminarium Rzymskim, 15 lutego 2012 r.).

Do dziękczynienia Bogu za to, czego można było dokonać, konieczne jest odnowienie woli do pójścia naprzód drogą wskazaną przez Ojców soborowych, ponieważ pozostaje jeszcze wiele do zrobienia w celu poprawnego i pełnego oraz całkowitego

przyjęcia Konstytucji o Liturgii świętej przez ochrzczonych i przez wspólnoty kościelne. Mam na myśli w szczególności zaangażowanie w solidną i organiczną inicjację oraz formację liturgiczną, tak wiernych świeckich, jak duchowieństwa i osób konsekrowanych.

Wyrażając moją wdzięczność wobec tych, którzy promowali i przygotowali to spotkanie, mam nadzieję, że przyniesie ono spodziewane owoce. W tym celu wzywam wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny i z serca przesyłam Księdzu Kardynałowi, współpracownikom, relatorom i wszystkim uczestnikom Błogosławieństwo Apostolskie.

Z Watykanu, 18 lutego 2014 r.

FRANCISZEK

(Tłum. ze strony
http://www.vatican.va/holy_father/francesco/messages/pont-messages/2014/documents/papa-francesco_20140218_messaggio-simposio-sacrosanctum-concilium_it.html)